

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3245/2017. (X. 10.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék 1.Gf.75.506/2016/18. sorszámú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó gazdasági társaság (jogi képviselője: dr. Lovász Ernő ügyvéd, 1054 Budapest, Bank utca 6., III/11. szám) a Budai Központi Kerületi Bíróság útján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságnál.
- [2] Az indítványozó az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének *d*) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján azért nyújtott be alkotmányjogi panaszt, mert álláspontja szerint a Fővárosi Törvényszék 1.Gf.75.506/2016/18. sorszámú ítélete sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében elismert jogállamiság klauzulájából fakadó jogbiztonság elvét, valamint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljárásból fakadó követelményeket, illetve az Alaptörvény ugyanezen cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz fűződő alapvető jogot. Az indítványozó ilyen okok alapján kezdeményezi a hivatkozott bírói döntés alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését, valamint ezen kívül kezdeményezi, hogy az Alkotmánybíróság az Abtv. 61. §-a alapján hívja fel az elsőfokú bíróságot az alkotmányjogi panaszban a támadott határozat végrehajtásának felfüggesztésére.
- [3] 1.1. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának alapja vállalkozói díj megfizetése érdekében indított polgári peres eljárás, amelyben az indítványozó alperesként szerepel. A perben első fokon eljáró Budai Központi Kerületi Bíróság ítéletében megállapított és a peres eljárás során irányadó tényállás lényege szerint az indítványozó szemétszállítás teljesítése érdekében kötött vállalkozói szerződést a perben felperesként szereplő vállalkozóval. E szerződés értelmében az indítványozó áruházaiknak kereskedelmi üzemeltetése során felhalmozódó és elkülönítetten gyűjtött szemetet a vállalkozó begyűjti és a szerződés részletes rendelkezéseinek megfelelően szállítja el. Miután az indítványozó felmondta a vállalkozói szerződést, a vállalkozó elsődlegesen elmaradt vállalkozói díj, valamint késedelmi kamatainak megfizetése érdekében indított keresetet az indítványozóval szemben. Az indítványozó érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte és emellett beszámítási kifogással élt, illetve viszontkeresetet terjesztett elő. Az elsőfokú bíróság ítéletében a vállalkozó keresetét elutasította, az indítványozó viszontkeresetének helyt adott, valamint rendelkezett a perköltség viseléséről. Döntésének indokaként előadta, hogy az indítványozó javára visszajáró összeg a vállalkozó kereseti követelését meghaladja (erről lásd: Budai Központi Kerületi Bíróság 20.P.22.250/2013/68. sorszámú ítéletének 4–11. oldalait).
- [4] Mind a vállalkozó, mind pedig az indítványozó fellebbezésben támadták az elsőfokú bíróság ítéletét. A vállalkozó a fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és az indítványozó keresete szerinti marasztalását, valamint perköltség megfizetését kérte. Az indítványozó fellebbezésében az elsőfokú ítélet indokolásának és a perköltségre vonatkozó rendelkezések megváltoztatását kezdeményezte. A fellebbezések keretei között másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék a döntésében nem érintve a viszontkeresetnek helyt adó és időközben jogerőssé vált elsőfokú ítéleti rendelkezést, az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és az indítványozót marasztalta. Emellett a törvényszék rendelkezett másodfokú eljárásban felmerült perköltség viseléséről (erről lásd: Fővárosi Törvényszék 1.GF.75.506/2016/18. sorszámú ítéletének 8–13. oldalait).
- [5] 1.2. Az indítványozó ezt követően terjesztett elő alkotmányjogi panaszt. Panaszindítványában azért hívja fel az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogállamiság klauzulából fakadó jogbiztonság elvét, mert a Fővárosi Törvényszék a Budai Központi Kerületi Bíróság ítéletének már részben jogerőre emelkedett részét érintően is újra határozott. Ilyen okok alapján az indítványozói álláspont szerint a kifogásolt döntés sérti a jogerős

határozat megváltoztathatatlanságához fűződő alkotmányos érdeket, vagyis a jogbiztonság elvét. Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében garantált tisztességes eljárás követelményeit, illetve emellett az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében elismert jogorvoslathoz fűződő alapjogot azért hívja fel, mert a törvényszék a „felperesi követelés magasabb összegben történő megállapításával az indítványozó jogerősen megítélt követelését felülbírálja”. Az indítványozó ezen kívül előadott álláspontja szerint az ügyben eljáró két bíróság eltérő eredményekre jutott, amely sérti az Alaptörvény XXVIII. cikkében oltalmazott követelményrendszert.

- [6] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben foglalt befogadhatósági feltételeknek.
- [7] 3.1. Az Abtv. 27. § a) pontja, és ezzel összhangban az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pontja úgy rendelkezik, hogy alkotmányjogi panasz kezdeményezésére olyan bírói döntéssel szemben van lehetőség, amely Alaptörvényben biztosított jogot sért. Az indítványozó a Fővárosi Törvényszék döntését részben az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében megfogalmazott jogállamiság klauzulából fakadó jogbiztonság elvére hivatkozással kifogásolja. Az indítványozó a jogbiztonság sérelmére azért hivatkozik, mert álláspontja szerint a támadott bírósági döntés nem felel meg a jogerő intézményéből fakadó követelményeknek. Következtes gyakorlata szerint ugyanakkor az Alkotmánybíróság csak kivételes esetekben, így különösen a visszaható hatályú jogalkotás és a felkészülési idő hiánya esetén ismeri el az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogbiztonság elvét olyan Alaptörvényben biztosított jogként, amelyre alkotmányjogi panasz is alapítható {elsőként lásd: 3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [14], legutóbb megerősítette: 3027/2017. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [10]}. Az alkotmányjogi panaszban az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével összefüggésben előadottak nem minősülnek az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának, így vélt sérelmükre alkotmányjogi panasz nem alapítható. Mindebből következően az alkotmányjogi panasz ebben a részében nem felel meg a befogadhatóság Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pontjában foglalt törvényi követelménynek.
- [8] 3.2. Az Abtv. 29. §-a az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának feltételeként határozza meg, hogy az indítvány bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint a befogadhatóság e feltételei vagylagos jellegűek, így fennállásukat az Alkotmánybíróság minden esetben külön-külön vizsgálja {elsőként lásd: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [9] Az indítványozó azért hivatkozik az Alaptörvény XXVIII. cikkében elismert garanciarendszer, így a tisztességes eljárás követelményének, illetve a jogorvoslathoz fűződő jogának sérelmére, mert a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntésének jogerőssé vált részét is megváltoztatta és felülbírálta. Az Alkotmánybíróság ugyanakkor ehhez képest azt állapította meg, hogy a Fővárosi Törvényszék az elsőfokú bíróság fellebbezéssel nem kifogásolt részét, így többek között a viszontkeresetnek helyt adó döntést nem érintette (erről lásd: Fővárosi Törvényszék 1.Gf.75.506/2016/18. sorszámú ítéletének 1. és 12. oldalait). Ebből következően az alkotmányjogi panasz egyik hivatkozott alapjog tekintetében sem ad elő olyan alaptörvény-ellenességet, amely érdemben befolyásolhatta a támadott bírói döntést és nem is értékelhető alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként.
- [10] 4. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz befogadhatósági vizsgálatának eredményeként így arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz részben nem felel meg az Abtv. 27. § a) pontjában és az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pontjában, részben pedig az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételeknek. Az Alkotmánybíróság ezért az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjai alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (3) bekezdésében előírtakra is, visszautasította. Mivel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt visszautasította, okafogyottá vált az indítványozók abbéli kezdeményezése, hogy az Alkotmánybíróság hívja fel az első fokon eljáró bíróságot a támadott bírósági határozat végrehajtásának fel-

függesztésére {elsőként lásd: 3097/2015. (V. 19.) AB végzés, Indokolás [21]; majd későbbbről: 3243/2015. (XII. 8.) AB végzés, Indokolás [12] és 3117/2016. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [17]}.

Budapest, 2017. október 3.

Dr. Czine Ágnes s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/492/2017.

